

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๕๗๐/๒๕๖๐

ระหว่าง { นางจิราภรณ์ วัชรภูมิ ผู้ร้อง
นางประไพพิศ วัชรภูมิ กับพวก ผู้คัดค้าน

แพ่ง ร้องขอตั้งผู้จัดการมรดก (มาตรา ๑๗๑๓, ๑๗๑๔)

บุคคลที่ศาลจะตั้งเป็นผู้จัดการมรดก นอกจากจะต้องมีคุณสมบัติไม่ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๗๑๔ ยังต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมอื่น ๆ ประกอบด้วย

ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ตายโอนที่ดินให้ผู้ร้อง ผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่า ผู้ร้องใช้การฉ้อฉลแสดงเจตนาหลอกลวงให้ผู้ตายโอนที่ดินให้ผู้ร้อง และร่วมเป็นโจทก์ฟ้องผู้ร้องต่อศาลชั้นต้นขอให้เพิกถอนนิติกรรมซึ่งปรากฏต่อมาว่าศาลชั้นต้นมีคำวินิจฉัยว่าฟังไม่ได้ว่าผู้ตายถูกจำเลยฉ้อฉลหลอกลวงและพิพากษายกฟ้อง ซึ่งคดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้ว ดังนั้นทำให้เชื่อว่าหากผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้จัดการมรดกร่วมกับผู้ร้อง การจัดการมรดกก็จะมีข้อขัดแย้งและเป็นอุปสรรคในการจัดการมรดกให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ผู้คัดค้านที่ ๓ จึงไม่สมควรเป็นผู้จัดการมรดกร่วมกับผู้ร้อง

.....พงษ์พนิต หนูชนวน..... ย่อ/พิมพ์
.....วันเพ็ญ สิทธิสา..... ตรวจ